

Derefter refereredes:

(No. 5 og 6) Skrivelser fra Odelsthingets og Lagthingets Præsidentfaber, hvori meddeles, at hvert af Thingene har konstitueret sig og valgt Embedsmænd.

(Enstemmig): Vedlægges Protokollen.

Præsidenten erklærede derefter paa Stortingets Begne Norges 22de ordentlige Storting for lovligen konstitueret.

Til at overbringe Hans Majestæt Kongen Underretning herom opnævnte Præsidenten en Deputation, bestaaende af Rektor Geelmuyden som Formand og forøvrigt af D^{hr}. Bennemo, Kayrud, Selboe, F. Hansen, Michelsen, Daniels- sen, T. Løberg, Tonning, Wefring, Bugge og Frøtheim.

(Enstemmig): „Næste Møde afholdes Man- dag Formiddag Kl. 10“

Stortinget den 3die Februar.

Aar 1873, den 3die Februar holdtes Storting.

For lukkede Døre besluttedes efter Forslag af Præsidenten:

(Enstemmig): „Forhandlingerne angaaende det Ceremonielle ved Stortingets Aabning holdes for lukkede Døre.“

(Enstemmig): „Præsidenten bemyndiges til, efterat de ved Aabningen oplæste Dokumenter ere ham overleverede, med nogle indledende Ord at udbringe det sædvanlige Ønske for Kongen, Fædrelandet og Broderriget.“

(Enstemmig): „Saasnart Aabningen af Stortingets Forhandlinger er foregaaet, vil Stortinget indfinde sig hos Hans Majestæt Kongen, for ved en Tale af Præsidenten at tolke ham Stortingets Følelser af Hengivenhed og Trofast.“

Præsidenten foredrog derefter Udfast til en Tale til Hans Majestæt Kongen, der blev bifaldt dels enstemmig, dels mod 7 Stemmer.

Galleriets Døre bleve derefter aabnede.

Formanden for den Deputation, som var udnævnt til at overbringe Hans Majestæt Kongen Underretning om, at Stortinget havde konstitueret sig, Rektor Geelmuyden, anmeldte, at Hans Majestæt havde meddelt, at Aabningen vilde foregaa idag Kl. 1.

Til at modtage Hans Majestæt ved Aabningen opnævnte Præsidenten en Deputation, bestaaende af Hr. Hjalmar Løberg som Formand og forøvrigt af D^{hr}. Ellingsen, Haugland, Staar, Miiskæs, Aaga, Voje, Eika, Klonteig, Øvrum, Strand og Swensen.

Derefter refereredes:

(No. 7) Meddelelse fra Fuldmagtskomiteen om at have valgt Sverdrup til Formand og Enge til Sekretær.

(Enstemmig): „Vedlægges Protokollen.“

(No. 8) Indstilling fra Fuldmagtskomiteen angaaende Fuldmagterne.

(Enstemmig): „Udlægges for at foretages i et senere Møde.“

(No. 9) Præsidentens Forslag angaaende Trykning af Stortingets og dets Afdelingers Komiteindstillinger m. m., angaaende Trykning og Redaktion af en Stortingstidende, samt om Bidrag til Udgivelse af Storthings-Efterretninger for indeværende Storting.

(Enstemmig): „Udlægges for at foretages i et senere Møde.“

Modtagen af den dertil udnævnte Deputation indfandt Hans Majestæt Kongen sig Kl. 1 i Stortinget, ledsaget af den Norske Regjerings Medlemmer, Høiesteret og flere Autoriteter. Efterat Hans Majestæt havde oplæst en Tale (St^h. Forhandl. 1ste Del Pag. 1) og derunder mundtlig gjentaaget den ved Høiistammes Thronbestigelse i Statsraadet nedlagte skriftlige Ed: „Jeg lover og sværger at ville regjere Kongeriget Norge i Overensstemmelse med dets Konstitution og Love, saafandt hjælpe mig Gud og hans hellige Ord,“ — samt efterat en Beretning om Rigets Tilstand var bleven oplæst af Statsminister Kjerulf, erklærede Hans Majestæt Norges 22de ordentlige Storthings Forhandlinger for aabnede.

Præsidenten modtog paa Stortingets Begne fornævnte Dokumenter og udbragte efter nogle indledende Ord tilligemed Thingets samtlige Medlemmer det sædvanlige Ønske: „Gud bevare Kongen, Fædrelandet og Broderriget!“ Hans Majestæt med Følge forlod derpaa Stortinget, ledsaget af den Deputation, der havde modtaget Høiistamme. Derefter begav Stortinget sig, efter den fattede Beslutning, til Hans Majestæt Kongen. Stortingets Præsident fremførte den af Stortinget vedtagne Tale, som i bekræftet

Affskrift vedlægges Protokollen. Talen er saalydende:

Maadigste Konge!

Mellem Norges Rige og dets Kongehus er der stiftet en varig Pagt. Da det norske Folk gjenvandt sin Plads i de frie Nationers Række, greb Deres Majestæts Stamsfader mægtig ind i Begivenhedernes Gang og virkede bestemmende paa Nordens Skjebne for Menneskealdre. Fra de Dage har Konger af Deres Majestæts Været Landets Styrere og agtet det for sit hverste Hverv at hævde Folkets Frihed og Selvstændighed og fremme dets Hæder og Lykke. Fædrelandets Udvikling og Fremgang, Samfundets Stigen i Dplysning, Kraft og Velvære har været baaret af Folkets og Kongernes forenede Bestræbelser; til hvert Skjæbnestifte er der knyttet et fælles Minde og til enhver Gavnsgjerning i det Almenes Tjeneste et fælles Haab for Folket og Kongestammen. Med Kronen har derfor Deres Majestæt arvet Folkets Kjærlighed, og i dets Navn frembære vi, dets Repræsentanter, Bevidnelsen af dets tillidsfulde Hengivenhed og dets Lykønskning til det høie Kald, hvortil Deres Majestæts Liv fra nu af er viet.

Deres Majestæt vil vide at statte vore Følelser, naar vi i denne Stund, hvori Grindringer ikke mindre end Forhaabninger træde nær hen til os, mindes deres ophviiede Broder, Kong Karl, der, ifølge Forsynets Vilje, blev bortkaldt i sin bedste Mandomsalder. Taknemmelighed er aldrig skjønnere, end naar den vises af et frit Folk, der, saavidt det er Mennesker givet, selv holder sin Skjebne i sin Haand og selv bærer Ansvar for sin Fremtid, — og vi ville ikke glemme, at Kong Karl, næst i Bevidstheden om at have opfyldt sine Kongelige Pligter, søgte sin Belønning i Folkets Kjærlighed, og at der ikke var noget Stort og Godt inden hans Eenes og hans Magts Omraade, uden at han jo ønskede at udrette det for sit Folk. Hvilke Værdomme vi end have modtaget af Fortiden, og hvilken Lykke der end i Fremtiden kan være os beskaaret, skal Mindet om en Fyrste, hvis Idræt var at bygge Landet ved Love og Fredens Gjerninger, leve iblandt os.

Det er Deres Majestæts høie Bestemmelse at styre tvende jevnbyrdige Folk, der hvert i Overensstemmelse med sin Folkeånd, sin Forfatning og sine Forholde stræber at hæve sig til et

stedse ædlere og lykkeligere Samfundsliv. Som hvert Samfunds Lykke kan Folkenes Held kun grundes og bevares ved den frie Væxt, den frie Handlen og det frie Samtykke. Maatte det lykkes Deres Majestæt og Broderfolkene at betrygge de forenede Rigers Fremtid ved gjensidig Forstaaelse og kraftig Samvirken af frie, uafhængige og enige Folk.

Vi nedbede Herrens Betsignelse over Deres Majestæt, over Deres ophviiede Gemalinde, Hendes Majestæt Dronningen, og over den kongelige Familie.

Hans Majestæt Kongen behagede derpaa at svare i en Tale, der overleveredes Præsidenten og ligeledes vedlægges Protokollen. Talen er saalydende:

Mine Herrer!

Det er Mig hjært idag at se Mig omgivet af det Norske Storthings Medlemmer og for dem at udtale Min Tak for den Deltagelse, der af det hele Land er vist i vor fælles Sorg over Min hvitelskede og savnede Broders Bortgang, samt ogsaa for de utvetydige Beviser paa Hengivenhed, der saa ofte ere blevne Mig tildel rundt om i mange af Landets Byer og Bygder.

Dronningen deler Mine Følelser for Norge og dets Folk, og Hun beklager blot ikke Selv at kunne være tilstede ved denne hvitdelige Anledning.

Det er Mit hjertelige Ønske, at det Norske Folk altid maa i Mig se sin trofaste Ven, sin Selvstændigheds og forfatningsmæssige Friheds oprigtige Forsvarer og den lovlige Samfundsoverdens urokkelige Vogter.

Det er Mit tillidsfulde Haab stedse at kunne gaa Haand i Haand med Folket, og at dette ved sine udvalgte Mænd vil støtte Mig i Min Virksomhed for Fædrelandets Vel.

Og med Guds Hjælp vil dette Mit Haab ikke stufes.

Modtager Mine bedste Ønsker for Eders Betsigningsfulde Gjerning og Forstoringen om Min kongelige Yndest og Bevaagenhed.

(Enstemmig): „De af Præsidenten ved Stortingets Aabning modtagne Dokumenter udlægges til Eftersyn for at foretages i et senere Møde.“

(Enstemmig): „Næste Møde afholdes imorgen Formiddag Kl. 10.“